

مذاق و چماق

باگران و کنشگران حقوق بشر ضو در بازداشتگاه‌های اسرائیل

که آزاد شدند کاملاً غیر منتظره در گذرگاه مرزی کرم شالوم در ماه دسامبر ظاهر شدند. پس از آن بازداشت‌شدگان بیشتری در فواصل زمانی نامنظمی رهایی شدند. یکی از کارمندان این سازمان می‌گوید: «گاهی ۱۵۰ نفر بودند، گاهی ۴۰، گاهی هم چند نفر.» او می‌گوید این سازمان روشی را برای پذیرش و رسیدگی به بازداشت‌شدگان ایجاد کرد. طبق گفته‌های این کارمند تا ۳۱ نفر از آنرا و کمیته‌بین‌المللی صلیب سرخ به ۱۷۳۱ زندانی آزاد شده رسیدگی کردند که شامل ۹۱ زن، ۴۶ کودک و ۱۸ نفر از افراد از ۶۰ سال بودند.

کارمندان آرومی گوید بسیاری از آنها به شدت مجروح شده اند و زخم‌ها و خراش‌های ناشی از بست پلاستیکی روی پوست‌شان بود. عکس‌ها و فیلم‌های بسیاری از زندانی‌های آزاد شده با چنین زخم‌هایی در اینترنت منتشر شده است. لباس بسیاری از تازه‌واردها با مدفوع پوشیده شده بود و بیشتر آنها لاغر و ضعیف به نظر می‌رسیدند. یکی از کارمندان می‌گوید: «از (قیافه) تمام آنها می‌توانستید بفهمید که چه جهنمی بر آنها گذشته.» چون همچنان گیج بودند، برخی از آنها با کارمندان سازمان ملل در طرف مرز فلسطین به عبری «شلوم» (یعنی سلام) می‌کردند. هیچ کدام از بازداشت‌شدگان ایده‌ای نداشتند که در دوران بازداشت‌شان در غزه چه اتفاقی‌ها افتاده یا نمی‌دانستند اعضای خانواده‌شان همچنان زنده هستند یا نه.

در یک گزارش داخلی آنرا که به دست اشپیلگر رسیده، زندانیان سابق از ضرب و شتم در همان قسمت‌هایی از بدن‌شان که زخمی شده بودند، پخش موسیقی بسیار بلند، حمله سگ‌ها، ایستادن در وضعیت‌های استرس‌زا برای مدت طولانی و محرومیت از خواب گزارش می‌دهند. طبق این گزارش، شوکر الکتریکی را در مقعد یکی از زندانیان قرار داده که بعد در نتیجه آن جان خود را از دست داده‌اند. زنان گزارش می‌دهند که در صورت امتناع از اعتراف به تجاوز و بمباران خانواده‌هایشان در غزه تهدید می‌شدند.

طبق این گزارش حتی بیماران مبتلا به سرطان یا افراد مبتلا به زوال عقل، نابینایان و معلولان ذهنی هم به کرم شالوم می‌آمدند. علاوه بر آن پس از حملات هفتم اکتبر ده‌ها نفر از کارکنان سازمان کمک‌رسانی فلسطینی توسط اسرائیل دستگیر شدند.

پرونده‌های آنرا نشان می‌دهد از آن زمان ۲۵ کارمند این سازمان از سوی اسرائیلی‌ها آزاد شده‌اند و ۱۶ نفر دیگر همچنان در بازداشت قرار دارند. علاوه بر آن، عده بسیاری که برای آنرا فری‌ننس کار می‌کردند همچنان در بازداشت قرار دارند. طبق گفته‌های کارمندان آنرا که آزاد شده‌اند، اسرائیلی‌ها مجبورشان می‌کردند به ارتباط با حماس و مشارکت کارکنان آنرا در حمله هفتم اکتبر اعتراف کنند. طبق گزارش آنرا، یکی از بازداشت‌شدگان پیشین حتی می‌گوید او را به شیوه غرق مصنوعی شکنجه می‌کردند.

اسرائیل این سازمان امدادرسانی را به نفوذ حماس در آن متهم کرده است. تحقیقات مستقل بسیاری از این اتهامات رد کرده است. علاوه بر کارکنان سازمان ملل، اسرائیل ظاهراً مشکوک است که کادر درمان به‌ویژه با حماس یا دیگر سازمان‌های تروریستی همکاری می‌کنند. ارتش اسرائیل مرتباً بیمارستان‌های نوار غزه را محاصره یا اشغال کرده است چون آنها معتقدند که مراکز فرماندهی سازمان‌های تروریستی یا داخل آنها قرار گرفته‌اند یا در تونل‌های زیر آنها. تا اینجا که موفق شده‌اند تعداد انگشت‌شماری تونل پیدا کنند. بیمارستان شفا یکی از مراکز درمانی است که اسرائیلی‌ها وارد آن شدند که در جنگ کاملاً از بین رفته است. اداره‌ی بخش ارتوپدی بیمارستان را عدنان البرش برعهده داشت. تصویری از اوایل جنگ او را در حال مداوای کودکان به شدت آسیب‌دیده نشان می‌دهند. این پزشک برای بسیاری از مردم غزه یک قهرمان بود. اما سربازان اسرائیلی او را در

DEAR SPIEGEL

ماجراهای بازداشتگاه

سدهی تیمن شبیه

روایت‌های زندان

معروف ابوغریب در

عراق است، جایی که

سربازان آمریکایی ۲۰

سال پیش زندانیان

را شکنجه می‌کردند.

جورج دبلیو بوش،

رئیس جمهور وقت

آمریکا پس از سقوط

صدام حسین، دیکتاتور

عراق وعده آزادی

و دموکراسی را داد.

اما تصاویر زندانیان

ابوغریب همچنان

تصویر امروزی از

آمریکا در منطقه را

توصیف می‌کند

اواسط دسامبر بازداشت کردند و به سدهی تیمن آوردند.

خالد حمودا از همکاران او و جراح است که می‌گوید، پس از چند روز ورود به سدهی تیمن البرش را دیده است. حمودا می‌گوید سربازان نام حمودا را دستیار یا Shawish گذاشتند. حمودا در تماسی تلفنی از قاهره، جایی پس از آزادی‌اش فرار کرد، می‌گوید، وظیفه او ترجمه دستورات آنها به عربی بود و به همین علت چشم‌پند او را برداشته بودند.

حمودا می‌گوید پس از بمباران ساختمانی که در آن زندگی می‌کرده، ۱۴ نفر از اعضای خانواده‌اش از جمله پدر، ۲ برادر، همسر و دخترش را از دست داده است. حمودا زمانی که عدنان البرش را در سدهی تیمن دیده، البرش به او گفته مادرش را مداوا کرده و با توجه به شرایط حالش خوب است. حمودا می‌گوید او برای این اطلاعات قدردان البرش است. براساس گزارش سسی‌ان‌ان، البرش پدری ۵۳ ساله با شش فرزند با وجود جنگ هر روز صبح ورزش می‌کند. حمودا می‌گوید: «اما زمانی که با او مواجه شدم، کاملاً تغییر کرده بود. بغضز لافر، خسته و وحشت‌زده می‌آمد.» حمودا می‌گوید، سربازان اسرائیلی بعد از بازداشت او را به شدت کتک زدند و البرش در کمر و مخصوصاً سینه‌اش احساس درد داشت. حمودا توانسته کمی استامینوفن برایش پیدا کند. او می‌گوید سربازان نسبت به درخواست‌هایش برای دریافت مراقبت پزشکی مناسب برای افرادی که به شدت زخمی شده‌اند و بیماری جدی‌ای دارند، واکنشی نشان ندادند. سربازان پاسخ می‌دادند: «آنها از نیروهای نخبه هستند. برای ما مهم نیست اگر بمیرند.» نیروهای نخبه، شاخه‌نظامی حماس است که عمدتاً مسئول حملات هفتم اکتبر بود.

یکی از سخنگویان ارتش به هال‌ترس می‌گوید، عدنان البرش قرار بود چند روز پس از سدهی تیمن به بازداشتگاه امنیتی کیشون در نزدیکی حیفا منتقل شود. اما او ظاهراً در ۱۹ آوریل در زندان اوافر در کرانه باختری اشغالی جان خود را از دست داده است.

بیوه او، یاسمین البرش که پس از ۲ هفته از یک سازمان زندانیان فلسطینی از مرگ همسرش مطلع شد، به الجزیره می‌گوید که همسرش هیچ ارتباطی با حماس نداشته است.

تا به امروز، سازمان زندان‌های اسرائیل از ارائه اطلاعات در مورد مرگ یا تحویل جسد البرش به خانواده امتناع کرده است. با کمک سازمان پزشکان برای حقوق بشر-اسرائیل یا PHR، یاسمین البرش درخواستی را برای دادگاهی در اورشلیم برای بازگشت جسد همسرش و کالبدشکافی با نظارت PHR برای تشخیص علت مرگ او، به ثبت رسانده است.

حتی قبل از جنگ، فلسطینی‌ها در سرزمین‌های اشغالی در دادگاه‌های نظامی اسرائیل محاکمه می‌شدند که قضات و دادستان‌های آنها سربازان اسرائیلی یونیفرم پوشش‌اند. در این دادگاه‌ها قوانین نظامی حاکم‌اند که بسیار سختگیرانه‌ترند. به گفته سازمان زندان‌های اسرائیل، هم اکنون بیش از ۹ هزار فلسطینی در زندان‌های دولتی حضور دارند که تقریباً دو برابر تعداد آسرای پیش از هفتم اکتبر است. حدوداً ۳۴۰۰ نفر از آنها در بازداشتگاه هستند که می‌توانند بدون برگزاری دادگاه نزدیک به ۶ ماه در آنجا بمانند. «مبارزان غیرقانونی» که توسط ارتش در غزه بازداشت شده‌اند در این آمار سازمان زندان‌های اسرائیل گنجانده نشده‌اند.

ناجی عباس از PHR می‌گوید، برخلاف بی‌عدالتی‌های ساختاری، سازمان‌های حقوق بشری پیش از هفتم اکتبر حداقل ابزارهایی را برای حفاظت از زندانی‌های فلسطینی در اختیار داشتند. او می‌گوید با این حال از آن زمان، به‌ندرت توانسته‌اند به زندانیان در سیستم زندان‌های عادی کمک کنند. او می‌گوید اینجا هم قصور و آزار و اذیت متداول است. براساس گزارش PHR در ماه فوریه مقامات زندان دولتی پس از شروع جنگ دستور نوعی «قرنطینه» را برای زندانیان امنیتی فلسطینی صادر کرده‌اند. آنها باید در سلول‌هایشان باقی می‌مانند و به‌ندرت می‌توانستند با دنیای خارج از آن ارتباطی داشته باشند. این گزارش اشاره می‌کند که زندانیان عموماً هیچ دسترسی به روشنایی ندارند و بیشتر روز را باید در تاریکی بنشینند و فقط می‌توانند هر چند هفته یکبار به حمام بروند و لباس‌هایشان را عوض کنند. حجم غذاها هم ناکافی است و به زندانیانی که بیماری‌های مزمن دارند، دارو داده نمی‌شود.

از هفتم اکتبر، نمایندگان PHR برای کالبدشکافی جسد زندانی حضور داشتند. حداقل در ۲ مورد، پزشکان به نشانه‌هایی از شکنجه پی بردند. طبق این گزارش بیماری‌های زمین‌های جدی هم بدون درمان باقی مانده بودند. یکی از زندانیان به دلیل امتناع از ارائه رژیم غذایی مخصوص به دلیل عملکرد دستگاه گوارشی‌اش جان باخته

بوده ناجی عباس می‌گوید، در روند کالبدشکافی، پزشکان متوجه شدند که ۱۵ سانتی‌متر از زوده‌اش پاره شده بود: «احتمالاً هفته‌ها درد شدیدی کشیده بود.»

گزارش PHR جزئیاتی مبنی بر استفاده از خشونت از سوی نگهبانان در سیستم زندان ملی از جمله ضرب و شتم با ابزارهای فاقد لبه‌های تیز، محرومیت از خواب و تهدید حملات سگ‌ها و ادرار کردن به آنها را ارائه کرده است.

در واکنش به درخواست اشپیلگر، سازمان زندان‌های اسرائیل می‌گوید: «تمام زندانیان براساس قانون بازداشت شده‌اند. تمام حقوق اولیه مورد نیاز آنها از سوی نگهبانان حرفه‌ای آموزش‌دیده بدون هیچ استثنایی اعمال شده‌اند. ما از اتهاماتی که شما می‌گویید، خبر نداریم.»

«ال استاینر» از «کمیته عمومی علیه شکنجه در اسرائیل» یا PCATTI، یک سازمان حقوق بشری اسرائیلی دیگر می‌گوید که وزیر امنیت ملی راست‌گرای اسرائیل، اینتار بر گیر، حتی قبل از جنگ هم به دنبال محدود کردن بیشتر حقوق زندانیان فلسطینی بود: «پس از هفتم اکتبر، ما دیدیم اتفاقی‌ها به واقعیت تبدیل شدند.»

PCATTI با استناد به قانون بر خود را «مبارزان غیرقانونی» به دیوان عالی شکایت کرده و شواهد شکنجه را به دادستان کل ارائه کرده است. تل استاینر می‌گوید ۲ سال پیش سازمان او شواهدی مبنی بر آزار و اذیت و شکنجه در زندان‌های اسرائیل را به دادستان کل ارائه کرده بود. سازمان PCATTI می‌گوید مرگ زندانیان در مراکز بازداشت اسرائیلی در این لحظه حتی ضبط هم نمی‌شوند. استاینر می‌گوید این می‌تواند حمله «زیرپوش» زندانی باشد که جنایت علیه بشریت است.

آلیس جیل اوردو، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور شکنجه اخیراً بیانیه‌ای منتشر کرد و در آن نگرانی خود را نسبت به «ظهور روال نقض همراه با عدم مسئولیت‌پذیری و شفافیت» در اسرائیل ابراز کرده است.

دولت اسرائیل به نمایندگان ICRC اجازه نمی‌دهد از سدهی تیمن و دیگر بازداشتگاه‌ها بازدید کنند. هفته گذشته، اسرائیل اعلام کرد با این حال قانون مربوط به درمان «مبارزان غیرقانونی» را بازنویسی می‌کند و در آینده به سیاستمداران و نمایندگان قوه قضائیه اجازه سرکشی از این مراکز را خواهد داد. PCATTI در پاسخ بیانیه‌ای را منتشر کرد که می‌گوید: «هیچ جایگزینی برای سرکشی‌های کارشناسان که برای حمایت از قربانیان آموزش دیده‌اند، برای کارمندان دیوان بین‌المللی کیفری و وکلایی که نمایندگان دولت نیستند، وجود ندارد.»

ارتش اسرائیل همچنین اعلام کرده کمیسینی را برای بررسی شرایط بازداشتگاه‌ها راه‌اندازی می‌کند. ارتش می‌گوید، تحقیقاتی درباره مرگ ۴۸ فلسطینی در بازداشتگاه نظامی راه‌اندازی خواهد شد. هال‌ترس گزارش داده ۲۶ نفر از آنها در سدهی تیمن زندانی بوده‌اند.

اشپیلگر خواستار پاسخ ارتش اسرائیل درباره اتهامات شکنجه و آزار و اذیت شده است. در واکنش، ارتش ادعای استفاده از محرومیت از خواب و اجرای موسیقی با صدای بلند را انکار کرده است. در بیانیه ارتش ادعا شده پوشش‌های زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند که زندانیان نمی‌توانند به دستشویی بروند. در مواردی که سربازان آنگونه که انتظار می‌رود، رفتار نکرده‌اند، دستور ترک پست خود را گرفته‌اند. ارتش پاسخی به اتهامات ویژه مطرح‌شده از سوی مصاحبه‌کننده‌ها را نداده اما در بیانیه خود نوشته‌اند که پرونده آنها برای بازبینی به پلیس ارتش فرستاده شده است.

ماجراهای بازداشتگاه سدهی تیمن شبیه روایت‌های زندان معروف ابوغریب در عراق است، جایی که سربازان آمریکایی ۲۰ سال پیش زندانیان را شکنجه می‌کردند. جورج دبلیو بوش، رئیس جمهور وقت آمریکا پس از سقوط صدام حسین، دیکتاتور عراق وعده آزادی و دموکراسی را داد. اما تصاویر زندانیان شکنجه‌شده در زندان ابوغریب همچنان تصویر امروزی از آمریکا در منطقه را توصیف می‌کند و به سمبلی از شکست اخلاقی تبدیل شده است.

یکی از افشاگران اسرائیلی که جزئیات شرایط سدهی تیمن را برای اشپیلگر توصیف کرده می‌گوید: «در سدهی تیمن چو دانمی انتقام جویانه وجود دارد.»

تل استاینر از PCATTI می‌گوید: «پس از هفتم اکتبر خیلی‌ها از خط خارج شدند.» او می‌گوید، اقدامات خشونت‌آمیز تروریست‌ها از نوار غزه بسیاری از اسرائیلی‌ها را چنان شوکه کرده بود که در برابر رنج فلسطینی‌هایی حس شدند. به گفته او ظاهراً عده کمی از اسرائیلی‌ها نیز احساس می‌کنند که اعمال وحشتناک هفتم اکتبر برای توجیه ظلم به فلسطینیان کافی است: «اما از کی تا حالا ما استانداردهای سازمان تروریستی حماس را در اسرائیل اجرا می‌کنیم؟ آیا این کشوری است که می‌خواهیم در آن زندگی کنیم؟»

استاینر در مورد اعلامیه‌های مربوط به زندانیانی که به خارج از سدهی تیمن منتقل می‌شوند، می‌گوید: «ما نمی‌توانیم ۲ سازمان نظامی دیگر این شکلی که همچنان فعالیت دارند را فراموش کنیم و اینکه شرایط در زندان‌های عادی هم تحقیرآمیز و خطرناک است و شرایط ایرولاسیون شهروندان نوار غزه همچنان امکان‌پذیر خواهد بود.» به گفته استاینر این حقیقت که شکنجه سیستماتیک می‌تواند تا این حد پیش رود از تبعات اشغال سرزمین‌های فلسطینی از سال ۱۹۶۷ است، تقریباً ۶ دهه است که اکثر اسرائیلی‌ها به انسان‌زدایی فلسطینی‌ها عادت کرده‌اند. او می‌گوید: «و چون تعدادی از عوامل مختلف در کنار هم قرار گرفته‌اند، ما شاهد وقوع طوفان کاملی هستیم.» آلیس جیل اوردو، گزارشگر ویژه سازمان ملل در بیانیه‌اش می‌گوید: «شیوه برخورد ما با دیگران در دوران بحران نشانه آن است که چقدر حقوق بشر را نهادینه کردیم.» او در ادامه می‌گوید، هیچ شرایطی، هر چقدر هم که استثنایی باشند هیچ‌وقت نمی‌توانند شکنجه یا رفتار بد را توجیه کند.

ترجمه: یاسمن طاهریان

سیاستمداران

دست برتر سنوار

مقامات آگاه می‌گویند، اطلاعات ایالات متحده نشان می‌دهد که یحیی سنوار معتقد است حماس در مذاکرات با رژیم صهیونیستی دست بالا را دارد. به گفته مقام‌های آمریکایی مطلع، مقامات اطلاعاتی آمریکا بر این باورند که یحیی سنوار، رهبر قدرتمند حماس در غزه که تصور می‌شود تصمیم‌گیرنده اصلی این گروه در مورد هرگونه توافق آتش‌بس احتمالی است، معتقد است که این گروه می‌تواند از تلاش رژیم صهیونیستی برای نابودی آن جان سالم به در ببرد و احساس می‌کند در موقعیت خوبی برای نزدیک شدن به مذاکرات از نقطه قوت است. این منابع می‌گویند که هدف حماس پایداری است و این پیروزی برای این گروه خواهد بود. سنوار به احتمال زیاد معتقد است که حماس می‌تواند در حالی که موقعیت جهانی رژیم صهیونیستی با ادامه جنگ در غزه که هزاران غیرنظامی را به کام مرگ کشانده است، رو به افول است، مقاومت کند. یکی از مقامات ارشد دولت بایدن به صراحت بیان کرد: «او معتقد است که برنده است.»

انتقام نتانیاهو از سازمان ملل

یک روزنامه انگلیسی به نقل از منابع مطلع نوشت، کابینه رژیم صهیونیستی قصد مجازات آژانس‌های سازمان ملل را دارد. روزنامه «فایننشال تایمز» انگلیس گزارش داد، پنج منبع مطلع گفتند کابینه «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی وضع مجازات‌های فراگیر علیه آژانس‌های سازمان ملل که در اراضی اشغالی فلسطین فعال هستند، از جمله اخراج احتمالی کارمندان آنها را مورد بحث قرار داده است. این روزنامه انگلیسی نوشت، تنش بین رژیم صهیونیستی و سازمان ملل بعد از گذشت هشت ماه از جنگ این رژیم علیه غزه، جایی که نهادهایی همچون دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل نقش زیادی در عملیات‌های امدادرسانی دارند، به نقطه بحران رسیده است. سرسخت شدن موضع رژیم صهیونیستی علیه سازمان ملل بعد از اقدام چندروز قبل «آنتونی گوئرش» دبیرکل سازمان ملل در اضافه کردن نام ارتش این رژیم به فهرست سیاه قاتلان کودکان در جنگ و قرار گرفتن نام این رژیم در کنار گروه‌های تروریستی نظیر یوکرادم و داعش رخ می‌دهد.

دستاوردهای حزب الله در جنگ

رئیس پارلمان لبنان تأکید کرد مهم‌ترین دستاورد حزب الله در جنگ این است که «آسمان دیگر فقط برای اسرائیل نیست.» «بنیامین بری» رئیس پارلمان لبنان تأکید کرد: از همان روز اول درگیری‌ها پیام‌هایی به ما درباره نگرانی در خصوص گسترش جنگ می‌رسید و این درست است اما ما نمی‌ترسیم و به تهدیدات عادت داریم. مهم‌ترین دستاورد حزب الله در این جنگ این است که آسمان دیگر فقط برای اسرائیل نیست. طبق گزارش روزنامه «الناواء» لبنان، بنیه‌بری درباره روز بعد از جنگ در لبنان گفت: زمانی که جنگ غزه متوقف شود در لبنان نیز جنگ اتوماتیک‌وار متوقف می‌شود. ما به قواعد درگیری و اجرای قطعنامه ۱۷۰۱ پایبند هستیم اما اسرائیل از اجرای آن سر باز می‌زند. وی افزود: از سال ۲۰۰۶ تا قبل از عملیات طوفان الاقصی سازمان ملل بیش از ۳۰ هزار نقض این قطعنامه توسط اسرائیل را ثبت کرد.